

1894-07-06

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10805>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΛΗΡΟ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια... 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δεῖν νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πρὸς αὐτὸν δεῖν νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀναποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Μετὰ χάρως ἀνεκφράστου καὶ συγκινήσεως ἅμα ἀναδημοσιεύομεν ἐκαυθὰ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενης ἑγκρίτου ἐφημερίδος « Ἐστίας » τῆ δύο κατωτέρω ἄρθρα, ὀρεζόμενα εἰς τὸν γλαυκρὸν κάλαμον τοῦ διαπρεπῆς λογογράφου κ. Σαυρίδωνος Παγιανέλη, ὑψηλῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, πεποιθότες ὅτι μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος θὰ διεξέλθωσι ταῦτα οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καθήκον ἀπαραίτητον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς ἐκείνους τῶν φιλοπατρίδων Ἑλλήνων ἀποστόλων ἑθνικῆς ἐνθεροῦ ἐγείρουσι τὴν εὐγενῆ αὐτῶν φωνὴν καὶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικωτάτης ταύτης νήσου, ἣν καίτοι σκληρὰ καὶ ἀδυσώπητος δουλεία στερεῖ ἀπ' αἰῶνων τῆς φιλάτης αὐτῆς μητρὸς, συγκρατεῖ οὐχ ἥττον αὐτὴν ἀρήκτως συνδεδεμένην πρὸς τὴν Μεγάλην Πατρίδα ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος καὶ ἡ ἑθνικὴ συνείδησις.

Ἐλλάς καὶ Κύπρος εἶνε δύο χώραι, ὧν ὁ προορισμὸς δὲν εἶνε διάφορος, αἰ τύχαι δ' αὐτῶν ὁαττον ἢ βράδιον δεῖον νὰ συνταυτισθῶσι. Τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ τιμὴ, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἐλευθερία!

ΚΥΠΡΟΣ

Ὄνομα ὅπερ προσφιλέστερον καὶ τιμιώτερον ἀναδεικνύεται ὁσμήραι εἰς τὴν ἑθνικὴν συνείδησιν διὰ τῶν ἰδίων προσωπικῶν ἀγῶνων τῶν φιλελευθέρων καὶ φιλοπατρίδων τέκνων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἱστορικῆς νήσου. Εἰκόνας ἐκλυούσης ἡδυπαθείας, εἰς τὴν περιπαθῆ τῆς Ἀφροδίτης λατρίαν ἀναφερόμεναι, ἀνέθρωσκον ἐνίοτε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς γνητευτικῆς νήσου ἐνθα ἡ ἀφρογέννητος Θεὰ, τὸν Κυθηρεῖον σκόπελον λιπεύσασα, ἐπλευσεν ἐπὶ ἄρματις σφραγισμένον ὑπὸ περιστρωπῶν νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ τὰ πεδία τῆς νήσου. Περιλάλητοι ἐπὶ πνεύματι ἐπικουρεῖω ἐγένοντο ποτε οἱ Κύπριοι πληθυσμοί. Σήμερον

δὲν εἶνε πλέον. Συνεχῆς καὶ ἀμύνης πνεῦμα ἐπιπνέει καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, καὶ ἡ φωνὴ ἥτις ἤχησεν ἄλλοτε λατρεύουσα τὸν Ἐρωτα, ἤχει ἤδη θεραπεύουσα τὴν Ἐλευθερίαν, καὶ ἐντόνως ὑψηγοῦσα τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ἡδονικοῦ ὀνειρώδου, ὅπερ ἐγένετο καὶ εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ ἑθνικοῦ βίου ἀπάντων συλλήθδων τῶν Ἑλλήνων. Εἶνε ἀξιοσημείωτος ἡ μεταβολή, πᾶσα δι' ἐπίπεται πρὸς ἔπαινον καὶ ἐγκώμιον τοῦ φιλελευθέρου καὶ φιλοπατρίδος Κυπριακοῦ λαοῦ. Τὸ ράθυμον πνεῦμα τῆς βιωτικῆς γλιθῆς, ὅπερ ὑπουργὸς ἐχθρική συμβουλή, καὶ τοῦ βίου αἰ ἀδυσώπητοι ἀνάγκαι, ἀπέλυσαν κατὰ τῶν ἀνατολικῶν πληθυσμῶν τὴν ἐλπίδα ἐλευθερίας, ἐλπίδα οὐδὲ πόρρωθεν. Νῆσοι εἰσὶν ἀμφοτέραι αἱ χώραι αὗται· στίλβουσιν ὡς μαργαρίται πολυτίμοι ἐν μέσῳ τοῦ ὑγροῦ κυανοῦ οὐρανοῦ τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης, ἀνακαλοῦσι δὲ, προπερόμεναι ἀπλῶς, ἐξόχους ἀναμνήσεις, εἰς τῶν Θεῶν τὰς λατρείας ἀναγομένης εἰς τῶν ἀνθρώπων τὰ πάθη καὶ τοὺς ἀγῶνας, εἰς τῆς Μοίρας τὴν ἀκαμπτον καταδρομὴν, καὶ εἰς τῆς ἀτυχίας τὴν ἀπευκαταίαν προτίμησιν. Κρήτη καὶ Κύπρος, εἰς τὸ κέντρον τῆς Μεσογείου ἡ μὲν, εἰς τὴν ἀπωτάτην αὐτῆς ἐσχατιάν ἡ δὲ, ὀξύνουσιν ἐξ ὑπαμειβῆς τῆς γλώσσης καὶ τοῦ σιδήρου τὰ ὄπλα, ὑπερμαχοῦσι τῆς ἰδέας αὐτοτελείας καὶ τοῦ ζωηφόρου ἑθνικοῦ πνεύματος τοῦ τονίζοντος εἰς βιαιότερον παλμὸν τοὺς σφυγμοὺς τῆς ἑθνικῆς ζωῆς. Ὅταν δὴ ποτε καὶ ἀστρέψῃ τις ἐν Κύπρῳ, παρασκευὰς εἰς εὐγενεῖς ἀγῶνας ἐνατενίζει, φιλοτίμους ἀμίλλας εἰς τῆς πολιτικῆς δημηγορίας τὸ εὐρὺ καὶ γενναῖον στάδιον, ὄρουσιν δὲ ἀκατάσχετον πρὸς τὸ ἰδεώδες ἐκείνων τῶν Πανελλήνων, ὅπερ παρέμεινε καὶ παραμένει τὸ ἰδιαίτατον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ χαρακτηριστικώτατον γνώρισμα. Νέα ζωὴ, νέον πνεῦμα, παλμοὶ νέοι, μεστοὶ αἰσθήματος καὶ τόλμης σαλεύουσι τὴν προσφιλῆ Ἑλληνικὴν νῆσον. Ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἀπὸ τῆς δημοσιογραφίας τὴν ὑψηλὴν σκοπιάν, ἀπὸ τοῦ

σχολείου τῆς ἑδρας, ἀπὸ τῆς λαϊκῆς συναθροίσεως τὸ προχείρωσ ἰδρυόμενον βῆμα, ἀπὸ τῆς ἐστίας τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ πεδίου, τῆς κοιλάδος, καὶ τοῦ βουνοῦ μία ἤγει ἀλκιμος καὶ ἐλαία κρυγῆ, τὴν ὑποκάρδιον παντός μὴ ἀνεξαρτήτου Ἑλλήνος εὐχὴν ἐρμηνεύουσα. Σπινθὴρ, ἀπὸ τῆς φλογὸς τοῦ μεγάλου ἐκείνου παρὰ τὸν Καύκασον Διαιωμένου, ἐπυράκτωσε τὴν Κύπρον, καὶ μεγαλόφωνα ρήματα, τὰς τιμωτάτας τῶν ἰδεῶν ἐρμητεύοντα, ἤχουσιν ἀπὸ παντός κυπριακοῦ σημείου. Εἰς ἐκδηλώσεις ἐνθουσιῶδων αἰσθημάτων ἀφειρηταὶ ἀποβαίνουσι καὶ αἱ μικρότεροι ἀρρομαί, αἵτινες ἀλλὰ ὅθι παρήρχοντο ἀπαρατήρητοι. Ἡ ἑθνικὴ Σημάτια ἀναπέτασσεται πρὸς τὸν ἄλκιμον εἰς τὰς Κυπριακὰς αἶρας, καὶ ὑπὸ τοὺς εὐέλπιδας κυματισμοὺς αὐτῆς σπεύδει, σπαργῶν ἐξ ἐλπίδων, τῆς συγκινήσεως τὸ δάκρυ ἔχων εἰς τὸ ὄμμα, νὰ στεγασθῆ τῆς Κύπρου ὁ λαὸς, διαπόντιον πέμπων φίλτατον προσφώνημα πρὸς τὴν πόρρω Ἑλλάδα, πρὸς τὸν ἠγεμόνα αὐτῆς, πρὸς τὴν Ἰδέαν, τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀίδιον Ἰδίαν, τὴν ἐνεῦσαν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ἐσπότητα αὐτῆς τὰ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς κατεσπαρμένα τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἑθνικὴ ἐπανάστασις πλήρης κρατεῖ εἰς τὴν νῆσον. Περσεύεται ὁσμήραι ὁ Κύπριος ἀετιδέης, καὶ ὑπερνέφελος αὐριον, κλάζων ὀξύ, θὰ ἀρῆ εἰς τὰ νερὰ προσφώνων ἐκείθεν τὴν τεταλαιπωρημένην ἀλλὰ πόσειαν πάντοτε Ἑλλάδα. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὑψίστης καὶ τῆς εὐγενεστάτης τῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὑπαγρευσεις τῆς κοινότητος τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἀγιότητος τῆς κοινῆς Πατρίδος χαιρετίζομεν καὶ διαθέρμως προσφωνοῦμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας Κυπρίους. Οἱ ἀγῶνες αὐτῶν τυγχάνουσι γνωστοὶ παρ' ἡμῖν, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει σήμερον ὁ μὴ πάλλων εἰς τὰς εἰδήσεις καὶ τὰς περιπατεῖς τῆς Κύπρου. Πέραν τοῦ βωμοῦ ὅμως εἶνε ἡ σκοπὸς, καὶ ἴσως ἐπιζημιῶν νὰ χωρήσωσιν οἱ Κύπριοι. Οὐδὲ πρέπει, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ πράξωσι τοῦτο. Μένοντες εἰς τὸ σημεῖον ὅπερ ἐχάραξαν, ὑπηρετοῦσιν ἄριστα τὴν ἑθνικὴν Ἰδέαν, καὶ παρὰ τοὺς τίτλους οὓς ἐδημοσύργησε τὸ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν χυθὲν Κυπριακὸν αἷμα, δημιουργοῦσι νέους εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην τῶν Πανελλήνων. Χαίρετε Κύπριοι. Ἀνδρίζεσθε ἐν ἑθνικῇ ὁμονοίᾳ, καὶ ἐγκαρτερεῖτε ἐν νηφαλιότητι καὶ συνέσει.

Ἡ προσφιλεῖς τὰ ὀνόματά σας παρ' ἡμῖν, καὶ ἡ πρὸς τὸν γενικὸν ἑθνικὸν ἀγῶνα ἀρχομένη παρασκευὴ καὶ ἐγκαρτερήσις σας κινουσα τὴν συναρπαγὴν τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν σας, ἐκφρεύγει τοῦ βασιλείου τὰ ὄρια, καὶ παρμυθητικὴ καὶ ἐθαρρυντικὴ πλανᾶται εἰς τὰς ἄλλας χώρας, τὰς ὑπὸ δυσμενεστέρης καὶ πικροτέρας συνθήκας βιούσας. Ἐγγὺς τῶν ἐρειπίων βωμῶν καὶ ναῶν, εἰς τὴν λατρίαν τῆς Κύπριδος ἐγίγνετον, βραδείως ἐγείρονται ἤδη ναοὶ καὶ βωμοὶ διὰ τὴν θεότητα τῆς Ἀνεξαρτησίας προσωριμέναι. Οἱ ἔροι ἀνεστράφησαν, καὶ ἡ Κύπρος ἐν θύει πλέον εἰς τοῦ Ἐρωτος καὶ τῆς Ἀπολαύσεως τὴν θεότητα. Ἀσπιλωτέρη θεά, γνησίως Ἑλληνικὴ, ἐκτείνει ὑπερβην τὴν φωτεινὴν καὶ ὑπερήφανον χλαϊνάν της... Καὶ ἐνώπιον τοῦ θερμοῦργου καὶ εἰς νέαν ζωὴν θεμιουργικοῦ τοῦτου πνεύματος, ὁ νοῦς ἡμῶν αὐτομάτως ἀνατρέχει εἰς τὸν Ἀφροδίτην, τὸν ἀγέρωχον καὶ ἀπροσμάχητον τοῦτον λίθον, ἐνθα ὑψοῦτο τὸ πάλαι τῆς Ἀφροδίτης ναὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀγαλμα, ἀντὶ τοῦ ἡδονικοῦ καὶ μεθύοντος κιστοῦ ἐχούσης ὄπλα, ὄπλα, τοῦ Ἀρεως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἔργα καὶ σύμβολα. Τοιαύτη εἶνε τῆς Κύπρου ἡ Ἀφροδίτη σήμερον.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Τίνας οἱ νόμοι, οἱ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς Κύπρου ψηφισθέντες, καὶ τὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ νήσῳ καθορίζοντες, δὲν γνωρίζομεν δυστυχῶς. Μανθάνομεν ὅμως ἐντολήν καὶ δαπάνην τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἐνθρηγήθησαν ἐ. Ἀμαθου. τί ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, τὰ ἀριστὰ

δὲ τῶν εὐρημάτων μετρηθέντων ἤδη εἰς Λονδίον.

Ἡ εἰδησις θὰ καταλλήλη τούτῳ ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας. Ἀριστοὶ θησαυροὶ τῆς Κύπρου, τοῦ Πανέλληνίου μῦλλον κτήμα, ἀπώλοντο ἔσσει, ὁ ἀπληρτος δὲ στόμαχος τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου νέα εὐρήματα ἀνερίκτου Ἑλληνικῆς τέχνης κατέπει πάλιν. Τὸ ζήτημα τῶν ἐν Κύπρῳ ἀνασκαφῶν εἶνε ἀντίξιον, μεταξύ τούτων ἄλλων, νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς φιλοπάτριδας καὶ περαιοσιμένους ἀνδρας τοὺς ἐδρεύοντες ἐν τῷ ἑλληνικῷ νομοθετικῷ σώματι τῆς Κύπρου. Ἀν μὴ σαφῶς καθυστερήσῃ τὰ ἔργα τῶν Κυπριακῶν ἀνασκαφῶν, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν βεβαιοῦν εὐρημάτων ἀναμφισβήτησα δικαιώματα τῆς νήσου, αἰρετώτερον εἶνε νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα νέα ἀνασκαφή, ἢ μήτηρ δὲ γὰρ νὰ ἐξακολουθῇ φιλοξενουσα τοὺς Κυπρίους θησαυροὺς, τοὺς ἀποκλειστικῶς καὶ ἀναμφισβητήτως ἀνήκοντας εἰς τὴν Κύπρον, ἀχρὶς εὐτυχιστέρας τινὸς ἡμέρας. Διότι εἰς τί θὰ ὠφελεῖ τὴν Κύπρον ἀνασκαφή εἰς τοὺς ἱστορικοὺς καὶ περιπέστους αὐτῆς γῶρους, ἀρκετῶς εἶνε πιθανόν καὶ ὡς θλιβεράτουτο ἀποδείξει ἰδοῦν τὸ προῖόν τῶν ἀνασκαφῶν ἀποσπώμενον ἀθιβετώως ἀπὸ τῆς νήσου, θὰ ἀπήγετο, Καρυάτιδος δίκην, καὶ μετοπῶν τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὰς ζοφεράς τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου αἰθούρας.

Γνωρίζομεν ὅτι εἰς ἰκανὰ ζητήματα, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ἀφορῶντὰ τὰ ἀγγλικά συμφέροντα καὶ τὴν παγκόσμιον Ἑλληνίαν, οἱ Βρεταννοὶ εἰσὶ τρυχεῖς καὶ αὐθαίρετοι. Ἐρῶντες δὲ κατὰ τὰς ἰδίας ἐαυτῶν ἐπιχειροῦσι ἀμνημονεῖσαι πολλάκις τοῦ προσήκοντος, καὶ ἐνίοτε καταχρῶνται τῆς ἰδίας ὑπερόχου δυνάμεως τὸς ἐαυτῶν ὠφελείας ὑπηρετούντες. Ἐπάρχουσι ὁμοῦ περιστάσεις καὶ ἄς καὶ ἡ Ἀγγλικὴ αὐθαίρεσις δύναται ν' ἀνακοπῇ. Ἡ ἀνασταλῆ οὐχὶ διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐγενούς διαμαρτυρησεως καὶ τῆς ἡρέμου ὅλλ' εὐσταθοῦς παρεμβάσεως τῶν ἐνόμως τεταγμένων πρὸς τὴν ἀμύνην καὶ περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Κύπρου. Καὶ ἐν τούτῳ ἐπιστῶμεν συντόμως καὶ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων νομοθετῶν τῆς Κύπρου. Ἡ φωνὴ αὐτῶν ἄς ἠχῆσῃ ἔντονος καὶ ἀν μὲν ὑπάρχη νομοθέτημα προστατευτικὸν ἐπαρκῶς τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, ἃς ζήτηθῃ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ· ἂν δὲν ὑπάρχη, ἃς ψηφισθῇ ἐν τάχει τοιοῦτον, εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς Κύπρου θεμελιούμενον τοῦ κατέχειν αὐτὴν ταύτην ἀμφισβητήτως τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ὑπ' ἄλλων ἐτελουμένων. Ἐὰν δὲ τὸ ὑπάρχον τυχὸν παρουσιάζει κενὰ παρέχοντα χώραν εἰς παρερμηθείας καὶ ἐλαστικότητας, ἃς συμπληρωθῇ τάχιστα νομοθετικῶς κατὰ τρόπον ρητῶν, καὶ πάντοτε ὑπὸ

τὸ πνεῦμα τῆς πλήρους κατοχῆς τῆς Κύπρου τῶν εὐεθρομένων ἀρχαιοτήτων, καὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς νήσου.

Ὁ Ἰταλὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν ὑπηρετήσας πρόξενος ἐκεῖνος, ὁ ἱστοριογράφος καὶ ἔμπροσθεν ἐνταυτῷ, ἰκανὰ θεινὰ κατήνεγκε κατὰ τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας. Σπάνια εὐρήματα ἀπὸ τῆς νήσου ἐξαχθέντα, κοσμοῦσιν ἤδη ξένας συλλογὰς οὐδ' ἐλπίζει πλέον ἢ Κύπρος ν' ἀποκτήσῃ τὸν μοναδικὸν τοῦτον πλοῦτον τοῦ πατρίου θησαυροῦ. Ἀν μὴ ἐγκαίρως τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Κύπρου καὶ ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τῆς νήσου ἐπιβῆθ, δὲν θὰ ἀπομεινῇ κυπριακὸς γῶρος, δι' ἐπὶ τὸ ἐμπειρικώτερον νὰ μὴ ἀνασκάψῃ ἢ ἀγγλικὴ σκαπάνη. Ἀγγλικάι χεῖρες, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ καθεστώτος, θὰ συλῆσῃ τὸν κύριον θησαυρὸν, καὶ νέων καλλιτεχνημάτων ὀπισθεστηθῇ ἢ νήσου ἐπὶ ἀνεπαρόρῳ αὐτῆς ζημία, καὶ ζημία τῆς ὅλης πατρίδος καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Καὶ δὲν λέγομεν μὲν ὅτι ὀφείλεται ἀπολύτως ἢ ἀγγλικὴ τόλμη νὰ σεβασθῇ παραπλήσιον νομοθέτημα ἀπαγορευτικὸν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, ἐὰν θεόντως ψηφισθῇ. Δυσχερῶς ὁμοῦ θὰ τὸ παρήβαινε, καὶ ἐν τούτῳ κείται ἄξια λόγου ὠφελεία· φωνὴ διαμαρτυρησεως θ' ἀντήχει, ἢ ἀθέτησις τοῦ νόμου θὰ ἐπεσιέτο μεγαλοφῶνως, εὐτυχῶς δὲ ὑπάρχουσι καὶ περιστάσεις νὰ ἂς καὶ ὁ ἀκρότατος κυνισμὸς ἐκδιάζεται νὰ ἐνδῶσῃ ἐνώπιον τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου. Μὴ ὑπάρχοντος ὁμοῦ τοιοῦτου νόμου, οἱ Ἀγγλοὶ ἀκαταπακρίτως οἰοῦντο δύνανται νὰ συλλέξωσι τὴν νήσον, καὶ ἰδοὺ πῶς κείται ἐν τῶν μεγίστων ὠφελημάτων, ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ προστατευτικοῦ τούτου νόμου. Ἐν Κρήτῃ ἐνηργήθησαν ἄλλοτε ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, τὰ εὐρήματα ὁμοῦ πάντα εὐρηθῆναι ἀλύμαντα εἰς τὸ ἐν Ἑρῆκλείῳ πολύτιμον Ἑλληνικὸν Μουσεῖον. Ἡ φωνὴ τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως ἐβρόντησεν ἀπειλητικῆ, προστατεύουσα τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰ ἐξαχόμενά των, ἂν δὲ τὸ κύρος τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως δὲν παρεβάλλετο, καὶ ἑλαστος Κρῆς δὲν ἤσκει ἀτυνομίαν ἐπὶ τῶν ἀνασκαφῶν, οὐδὲν θὰ ἐσώζετο, οὐδ' αὐτὸς εἶνε ὁ πολυτιμώτατος καὶ ἀνεκτίμητος ὀγκόλιθος τῆς Γόρτυνος, τὸ ἀρχαιοτάτον γραπτὸν κείμενον, τὸ εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μίνως ἀναφερόμενον.

Ἡ Κυπριακὴ φιλοτιμία καὶ φιλοπατρία ὑπισχνεῖται, ὅτι θὰ ἐξεγερθῇ τάχιστα περιφρουρούσα τὴν ἱερότητα τῆς πατρίδος κληρονομίας. Ἀτυχῶς σπουδαῖα κυπριακὰ εὐρήματα ἐξήχθησαν ἤδη ἐκ τῆς νήσου, ἀπολεσθέντα ἐστὶ διὰ τὴν Κύπρον. Ἄς χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς παρόρηγος καὶ ὡς ἐφετηρία πρὸς τῆς ἐργασίας. Ἡ ἀ-

μύνη ὑπὲρ ἐστιῶν καὶ βωμῶν εἶνε καθήκον, οὕτως οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἀπὸ τῶν δασοβίων ἀγρίων ἄχρι τῶν κυψῶν πεπολιτισμένων, ἔχουσιν ἀκεραῖαν καὶ ἔντονον τὴν συναίσθησιν. Ἐπὲρ ἐστιῶν καὶ βωμῶν ἀμύνη εἶνε αὐτή. Ἐνώπιον δὲ ρητῆς ἀπαγορεύσεως καὶ ρητῆς διαμαρτυρησεως, τούτων δικαίας, καὶ νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, φρονούμεν ὀυτοκλον τὴν δημοσίαν ἀθέτησιν καὶ ἐπὶ αὐτῇ προκείται ὑπὸ Ἀγγλῶν νὰ ἐπιτελεσθῇ, θεραπεύουσα τὰ περιλάλητα καὶ ἀδυσώπητα βρετανικά συμφέροντα, ἄτινα δὲν συμβαίνει πάντοτε νὰ συμπίπτωσι μὲ τὸ δίκαιον.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡῸ.

Πληροφροῦμεθα ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ πρόκριτοι τῆς πρωτεύουστος προτίθενται νὰ στείλωσι πρεσβείαν εἰς τὸν Σουλτάνον ἐν Κων]πόλει, ὅπως ἐλθέσωσιν αὐτῷ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου. Ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ κίνημα τοῦτο εἶνε γνήσιον ἀπαύγασμα τῶν αἰσθημάτων τῶν Ὀθωμανῶν κατοίκων τῆς νήσου. Δὲν λέγεται τί κυρίως θὰ αἰτήσῃ μετὰ τὴν εἰς Κων]πόλιν ἀρξίῃ τῆς ἢ πρεσβείας· ἀλλ' ὅτι φαίνεται πιθανόν εἶνε ὅτι θὰ ἐπιληρῇ τοῦ ζητήματος τοῦφρόνου τῆς ὑποτελείας. Καὶ πράγματι σφόδρα ὑποτιμῶμεν τὸν ὑποδουλῶν καὶ οὐσιωδέστατον πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν τάλαιναν Κύπρον· καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν νὰ περιστρέφονται αἱ ἐνεργεῖαι Ἑλλήνων τε καὶ Ὀθωμανῶν ἠνωμένων. Ἐν τούτοις δὲ ἐστάλη ἢ εἰς Ἑλλήνων πρεσβεία εἰς Ἀγγλίαν, ἢ Ὀθωμανοὶ συμπρόβηται ἡμῶν ἀπειρηθήσαν νὰ συνδράμωσιν αὐτὴν εἰς τὰς τούτω ἐπιχειρήσεως τῆς πρὸς κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ φέρου. Τὸ μόνον παράπονον, ὅπερ οἱ Ὀθωμανοὶ κάτοικοι τῆς νήσου ἐκφράζουσι στεντορεῖα τῇ φωνῇ, εἶνε τὸ ἐλιγάρωμα, κατ' αὐτοὺς, τῶν Ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως. Τούτο εἶνε παράλογον καὶ ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὸ δ' ἀληθές εἶνε ὅτι ὑπάρχον περισσότεροι Ὀθωμανοὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀνγλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων. Τί θὰ κάμῃ λοιπὸν ἐν Κων]πόλει ἢ πρεσβεία τῶν Ὀθωμανῶν; Ἐχω λόγους ἰσχυροὺς νὰ πιστεύω ὅτι ἔδον τοῦτον τὸν ἐρεθισμὸν καὶ τὴν ἐξίγερσιν ὑποθάλλει ἢ Ἰψηλὴ Πύλη, ἢ τὸς παρωργισμένη κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας γενομένων αὐτῇ ἀλλεπαλλήλων παρεστάσεων περὶ τοῦ ἀρμενικοῦ ζητήματος ἐπιθυμῶν ν' ἀντεπιδείξῃ τὴν Κύπρον, ἐνθα ἡ διοίκησις εἶνε χείρων τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ.

Ἡ πρεσβεία λοιπὸν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιμῆνῃ εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῆς Κύπρου τῇ Τουρκίᾳ διὰ τὸν λόγον ὅτι κακῶς διοικεῖται. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἰψηλῆς Πύ-

λης ἐνεσμένη «Ζαμάν», τουρκικὴ ἐφημερὶς ἐκδοδομένη ἐν Λευκωσίᾳ, ἀντεπεύχεται κατὰ τῶν Ἀγγλῶν κατ' ἐμοὶ τρόπον, καθ' ὃν τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἔργα τοῦ Σουλτάνου ἐξήγειραν τοὺς ὀλιωνοὺς τῆς γῶρας ἐκείνης κατὰ τῶν ὀλιωπαιῶν, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τραδῆ πασσάν. Ἐν τῷ περὶ οὗ λόγος κίνημα εἶνε ἀπόρροια πανισχυρῆς ἐξεγέρσεως καὶ ἀντιχριστιανικῆς ὑπ' ἀρχηγίαν τῶν Σουλτάνων καὶ πρὶν ἢ ὑποστηρίξωμεν τοιαύτην ἐφωγειαν, θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐμανθάνωμεν τίς εἶνε ὁ ἀληθὴς σκοπὸς αὐτῆς. Σ.

ΣΑΜΙΑΚΑ

(εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν «Νέου Ἐθνους».)

ΣΑΜΟΣ, τῆ 19 Ἰουνίου 1894. Σοβαρὰ πρῆγματα κατ' αὐτὰς συμβάνουσιν ἐνταῦθα· τὸ ἡρεμὸν καθεστῶς ὑπέστη κλονισμὸν βίαιον ἢ κατὰ τὴν 12ῃν τρέχοντος συγκληθεῖσα Γενικὴ τῶν Σαμίων Συνέλευσις, προέβη εἰς σοβαρὸν πραξικόπημα κατὰ τοῦ ἡγεμόνος κηρύξασα αὐτὸν ἐκπτώτον κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν (16 τρέχοντος) ζητήσασα ἅμα διὰ τηλεγραφήματος παρὰ τῆς Ἰψηλῆς Πύλης τὴν ἀνάκλησιν καὶ ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

Ἡ δυσχερὴς οικονομικὴ κατάστασις τῆς νήσου, ἡ ἀνεργία ἐκ τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου πλοῦτου ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχυροῦς πολιτικῆς μεριδος, ἀρικομένη εἰς σημείον τὰ μάλιστα θλιβερόν ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἡγεμόνος, αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρους συμβῆσαι τραγικαὶ σκηναὶ ἐν τῷ δήμῳ Μυτηλινῶν, περὶ ὧν ἐν τῷ οἰκίῳ χρόνῳ ἔγραψα ἐν τῷ «Νέῳ Ἐθνεί» ἐξήγειραν τὸ δημόσιον φρόνημα κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις παρὰ δόξασιν εἰς τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν πολιτικὴν μερίδα θεωρεῖται ὡς ὁ κύριος αἴτιος τῶν κακῶν τούτων.

Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς συνεδρίασιν ἢ Συνέλευσις, πρέβη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ ἡγεμόνος, ἐν ἣ διερμηνεύσασα τὴν θέλησιν τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ, οὐ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τυγχάνει, ἠγγείλεν αὐτῷ τὸ ἀδύνατον τῆς περὶ αὐτοῦ διατηρήσεως ὡς ἡγεμόνος τῆς νήσου.

Ἐν τούτοις ὁ ἡγεμὼν, ὅστις φαίνεται τυγχάνων ἀμεριστοῦ τῆς εὐνοίας τῆς Ἰψηλῆς Πύλης, λίαν περιφρονητικῶς προσεφέρθη πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ, πρὸ βίας, ἅμα μαθὼν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν παῦσιν πάντων τῶν ἐν τάξει αὐτῆς ὑπαρχόντων διοικητικῶν ὑπαλλήλων. Ἀπαγορεύσας ἐπὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν τῆς Συνελεύσεως ἐπανέπεμψεν αὐτὴν πρὸς αὐτὴν, ἀρνούμενος νὰ ἀναγνωρίσῃ τοῦ ἀπαρτίξον

τας ταύτην ως τους νομίμους του Σαμιακού λαού αντιπροσώπους.

Μέχρι της στιγμής ταύτης ουδεμία εις το τηλεγράφημα παρά της Ύψης Πύλης ελήφθη απάντησις εν τούτοις τετραμελής επιτροπή εκ των τάξεων των αντιπροσώπων αίρεθείσα θά απέλθῃ εις Κωνσταντινούπολιν, όπως υποβάλῃ πρὸς τὴν επικυριάρχουσαν Κυβέρνησιν τὰ πράγματα τοῦ Σαμιακού λαοῦ κατὰ τὸ Πγεμόνος καὶ αἰτήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἡ τελικὴ λύσις ἀναμένεται ταχέως.

Ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆς ὁ ἐνατὸς Ἡγεμὼν τῆς Σάμου καὶ ὁ τρίτος, ὃν ἡ Σαμιακὴ Συνέλευσις ἐκήρυξεν ἐκπτώτων εἶνε ἀπὸ χαίρων ἐν τῷ τε τῶν γραμμάτων καὶ τῷ πολιτικῷ κόσμῳ φήμην οὐ μικράν ὡς ἐπιστημῶν καὶ ὡς πολιτικὸς δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀποτελεῖ περιφανῆ ἐξοχότητα, συνδυάζουσιν ἀμφοτέρω εἰς βαθμὸν μέγαν. Ἐν τούτοις κυβερνῶν τὴν Σάμον δὲν ἀνταπερίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῶν κατοίκων. Περὶ πολλῶν ποιούμενος τὴν διατήρησιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ καὶ ἀεὶ ποτε φερόμενος τὴν παῦσιν αὐτοῦ, συνετάττετο τῇ ἐκαστοτῇ ἰσχυροῦσθι πολιτικῇ μερίδι, παρέχων αὐτῇ πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ ἐκτελῶν ἀπίστας αὐτῆς τὰς ὀρέξεις. Ἴσως εἶε τούτο τὸ αἶτιον, δι' ἕπερ διετηρήθη ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ πλεῖστον πάντων τῶν προκατόχων του, κυβερνήσας τὴν νῆσον ἐπὶ δέκα ὄλα ἔτη. Καθόλου εἰπεῖν οὐδὲ μὴ ἀπέβη ἡ κυβερνήσις του τῇ Νήσῳ ἐπιωφελέης εἰς πάντας δὲ τοὺς διοικητικούς κλάδους ἀνεπτύχθη παραλυσιὰ μεγίστη. Ἀνὴρ ἀνευ θελήσεως, δὲ ἠτόποτε δυνατόν ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Σαμιακού λαοῦ ὁμάς τῶν ἐκαστοτῇ ἰσχυρόντων.

Ἰδού καὶ μία παράδοξος σύμπτωσις ὁ Καζιμίας ἀναφέρει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ Ἡμερολογίου του τὴν πτώσιν Ἡγεμόνος καὶ τὸν θάνατον μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἀπέθανεν ὁ Κερνώ, ἐκηρύχθη ἐκπτώτος ὁ Καραθεοδωρῆς τῶρα θά πάρουν καὶ θά δώσουν οἱ πιστεύοντες εἰς τὰς προφητείας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον ἡμῶν εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ πιεστήρια πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ὁ ἐν Κύπρῳ διαμείνων ἀγγλικὸς στρατὸς ἐγκαταλείπει ὀριστικῶς τὴν νῆσον τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, καὶ τοῦτο διότι τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον κατέστησε γνωστὸν τῷ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείῳ, ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου ὁ ἀγγλικὸς στόλος δὲ θά δυνήθη νὰ προστατεύσῃ τὴν Κύπρον.

Μετὰ τῆς δευτέρας ἐπιστημότητος ἐτελέσθη τὴν πρώτῃν τοῦ παρελλόντος σαββάτου ἐν τῷ ἐν Ἀρνακίνα ἑορταστικῷ τῶν Καθολικῶν τὸ προεγγελλέν μνη-

μόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Κερνώ. Κατ' αὐτὸ πορήσαν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτιέων μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ὁ Διοικητῆς, ὁ Δήμαρχος. οἱ Πρόξενοι τῶν Δυνάμεων, ὁ νῦν διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον κ. Α. Nicolas μετὰ τοῦ ἐκτελοῦντος καθήκοντα Καγκελλάρου κ. Απ. C. Beraud καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν. Ἡ ἐπίσημος αὐτῇ τελετῇ διήρκεσεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, μεθ' ἧς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐδέχετο ἐπισκέψεις.

Τὴν δευτέραν ἐγένετο καὶ ἄλλη ἐπιμνημόσυνη τελετῇ ἐν τῷ ναῷ τῶν Μαρωνιτῶν ἐν Σκάλα, καθ' ἣν προσήλθεν τὸ προξενικὸν σῶμα καὶ ἱκανοὶ πολῖται.

Τὴν πορελούσαν κυριακὴν ἐν μέσῳ ἱκανῆς συρροῆς κόσμου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθενωγαγείου Λάρνακος, τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυρίας Εὐθυμίας Γ. Εὐστρατίου.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελλόντος σαββάτου ἐτελέσθησαν, ὡς προηγγέλθη, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Σωτήρος, χοροστατοῦντος τοῦ Ἀγίου Κιτίου.

Τὴν προσεχῆ δευτέραν 9 τρέχοντος περὶ ὥραν β. μ. μ. θά γείνη ἐν τῇ Ὁθ. Τραπεζῇ συνέλευσις πάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος ἐνδιαφερομένων.

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. I. R. v. Millingen γενικὸς διευθυντῆς τῶν ἐν Κύπρῳ καταστημάτων τῆς Ὁθωμανικῆς Τραπεζῆς, ἀνεχώρησε δὲ εἰς Πόρτ Σαῖδ, ὅπου μετετέθη ὁ τέως διευθυντῆς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ καταστήματος κ. D. C. Stewart.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Δ. Δημητρίου καὶ ὁ καθηγητῆς τῶν θερησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ κ. Σπυριδάκης.

Ἐπανεκάμψαν ἐκ Σμύρνης οἱ νεαροὶ σπουδισταὶ κ. κ. Ν. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ Α. Ἰακωβίδης.

Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρός κ. Στουάρτ Ὀλιβερ μετετέθη εἰς Ἰνδίας, ἐνθα ἀπέρχεται τῇ προσεχῇ ἐβδομάδι. Ὁ κ. Ὀλιβερ διαρκούσης τῆς ὀλιγομήνου ἐνταῦθα διαμονῆς του κατεκτήσατο διὰ τῶν εὐγενῶν τρόπων του, τὴν γενικὴν ἀγάπην, ἀπέκτησε δὲ πολλοὺς φίλους λυπούμενους μὲν ἀπ' ἐνὸς ἐπὶ τῇ στερήσει ταύτῃ, χαίροντας δ' ἀπ' ἑτέρου ἐπὶ τῷ μεγάλῳ προδιασμῷ του.

Ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρός Λευκωσίας κ. Στήβεν.

Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ἡ κυρία

Πελαγία Γερολέμου μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς κυρίας Ἐλένης Μαλαχᾶ καὶ ὁ κ. Εὐστράτιος Κ. Στράτη μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τέκνων του.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Μιδλετωνθὰ μὲν διαρκῶς ἐν Κων(πόλει) ὡς προξενικὸς δικαστῆς.

Διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν Ἑλληνοσπαρέδρου δικαστοῦ ὑπάρχουσιν, ὡς μανθάνομεν, περὶ τὰς 100 (!) αἰτήσεις.

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν, ὅτι ὁ ἐν τῷ διοικητηρίῳ Λευκωσίας πρῶτος γραμματεὺς δραστήριος νέος κ. Κ. Μ. Κωνσταντινίδης προδιβάλλεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἐν τῷ τελωνεῖῳ, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐπίσης ἱκανοῦ νέου κ. Μ. Εὐθυμιάδη.

Ὁ πάρεδρος δικαστῆς Πάρου κ. Κ. Μιχαηλίδης μετατίθεται εἰς Λευκωσίαν.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἀπένευκε τὸν τίτλον τοῦ Σαλιτέ πρὸς τὸν Λασάν Χαμιὶδ ἐφένδην, πρῶτον γραμματεῖα τοῦ κτηματολογίου Λάρνακος.

Δὲν εἶνε ἀκαίρον ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸν εἰρημένον κύριον διακρίνει ἑτακτος ἱκανότης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του καὶ ἐπιμέλειαν ἀξιώματος.

Σήμερον κατέπλευσε τὸ «Dunkeld»

Ἡ Α. Β. Ὑ. ἡ Δούκισσα τῆς Ἰερικῆς, σύζυγος τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, υἱοῦ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τῆς Ἀγγλίας, ἔτεκεν υἱόν. Οὕτω λοιπὸν ὑπάρχουσι τέσσαρες γενεαὶ βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκκεντρικοὶ τινες ἐντροφῶντες περὶ τὰς ὕδρεις καὶ τὴν διαβολὴν κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὅτι ἐξουδισάμεν τὴν πατρίδα μας. Διὰ ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς μομφῆς, ὅτι εἶνε καὶ πρώτης τάξεως ἀγύρται καὶ δημόκοποι μ' ἔλην τὴν σοφίαν των (!) ὡς ὑποδείξωσιν ἡμῖν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐφ' οὗ ἐστήριξαν τὴν κατηγορίαν των: Ἀλλ' ὀσμυρακίς εἰσιν. Ὁ ὀνειδιστῆς τῆς πατρίδος καὶ ὁ προδότης εἶνε ὁ ὑποθάλλων τοὺς σκοποὺς τῶν συλητῶν τῶν προγονικῶν ἡμῶν ἠθραυρῶν, οὐχὶ δὲ οἱ ψέξαντες τὸ «περὶ ὀπλοφορίας νομοσχέδιον» (οὐχὶ τὸ περὶ προστασίας τῶν ἀγρίων πτηνῶν, ὡς ψευδόμενοι διατείνονται) ὅπερ ἐάν πράγματι ἐτίθετο ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐψηφίζετο ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν θά καθίστα τὸν κυπριακὸν λαὸν οὐχὶ ἀνάξιον νὰ φορήσῃ φ ο υ σ τ ἄ ν ι α.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, εἰάν ἐψηφίζετο θά παρέχετο τὸ δικαίωμα εἰς τὴν κυβερνήσιν ἄφοπλιστῆ πάντας τοὺς Κυπρίους ἀνεξαιρέτως καὶ διερχῶς. Τούτο ψέξαντες ἐν κυρίῳ ἔσθραμ, εἰν ἐταρωσάμεν ἄσκοπον νὰ σταυρώσμεν καὶ διὰ τῶν πινακίδων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΑΛΛ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐγένετο ἐν Βαρσαλίαις εἰς τὰς 15)27 Ἰουνίου ἡ ἐκλογὴ νέου προέδρου, ὡς τοιοῦτος δ' ἀνεδείχθη διὰ ψήφων 431 ὁ Καζιμίας-Περιέ. Οἱ ἐπιλαχόντες ἦσαν Βρισσῶν (ψήφ. 195), Δουπουῆ (ψήφ. 97), στρατηγὸς Φεζριέ (ψήφ. 53), Γεμ. Ἀραγῶ (ψήφ. 27) καὶ ἄλλοι διάφοροι λαβόντες ψήφους 22. Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Γαλλ. δημοκρατίας κλαίων ἐκ συγκινήσεως ἀπεδέχθη τὸ προσεγγέν αὐτῷ ἀξίωμα, εἰπὼν ὅτι ὁ ἀριερώστη τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐκλογὴ του ἠκούστη εὐαρέστως καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ὑπὸ ἡμερημίαν 27 Ἰουνίου, ὁ κ. Κάρολος Δουπουῆ ὑπέβαλε τῷ προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργεῖου. Ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερίς ὁ ἀγγεῖλη ὅτι τοῖς ὑπουργοῖς ὁ ἀνατεθῆ προσωρινῶς ἡ κυβερνήσις.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Ὁ δολοφόνος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶνε νέος 22 ἐτῶν, ὀνομαζέται δὲ Καίσαρ Ἰωάννης Σάντος, ἰταλὸς τὴν καταγωγῆν. Ἀνακριθεὶς οὐδὲν ἄλλο ὡμολόγησεν εἰμὴ μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν του, σιωπῶν ἐπιμόνως εἰς πάντα ἄλλην ἐρώτησιν.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΓΑΡΙΑ.

Τῶν ρωστικῶν ἐφημερίδων ἡ γλωτσα καθίσταται συμπαθεστέρη πρὸς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Αἱ «Εἰδησεις τῆς Πετροπόλεως» γράφουσιν. «Ἡ συνδιαλλαγή πρὸς τὴν ἱεράν Σύνοδον ὑπῆρξεν ἐπιτυχέστατον καὶ ἐπιτηδεύοτατον διάδημα τοῦ πρίγκηπος, κατέφερε δὲ εἰς τὸν Σταμπούλωφ κτύπημα ἐπιστητότερον τῆς ἀπορρυλακίσεως τῶν πολιτικῶν ἐχθρῶν τοῦ πεπτωκτός δικτάτορος. Διὰ τῆς ἀναμρισθητικῆς ἐπιρροῆς τοῦ βουλγαρικοῦ κληροῦ θά στερεωθῇ ἡ θέσις τοῦ πρίγκηπος. Ἡ δὲ ὅλη σχεδὸν ἡ διοίκησις, ἣν εἶχε πλάσει ὁ Σταμπούλωφ καὶ ἐφ' ἧς ἐπηρείδετο τὸ κράτος του, προσήλθεν εἰς τὴν νέαν κυβερνήσιν. Ἡ Ἐφ. τῆς Μόσχας» προκαλεῖ τοὺς Βουλγάρους νὰ διωξῶσιν τὸν σφετεριστὴν καὶ ν' ἀποκαταστήσωσι τοὺς ἀρχαίους δεσμοὺς πρὸς τὴν ὀμόδοξον καὶ ὀμόφυλον Ρωσσίαν. Ἐάν πράξωσι τοῦτο, θά λησμονηθῇ ἡ ἀγνομασύνη των καὶ θά συγχωρηθῶσι τὰ ἀμαρτήματά των. Ἰστάτη παρέχεται αὐτοῖς εὐκαιρία, ὅπως ἐξιλεώσωσι τοὺς κραταιοὺς ἐλευθερωτάς, ἄλλως, κατὰ τὴν μέλλουσαν διακομὴν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς βλκκαρικῆς χερσονήσου, εἰ βούλγαροι θά μεταμεληθῶσι πικρῶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς ρωσικῆς γλιεπῆς καὶ ἄρωγῆς.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΔΙΑΠΑΛΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ ΔΙΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ.

Βεβίαιος σήμερον, ότε τώ ποδηλάτων κατέστη τοσοῦτον κοινόν και πάνταχού ποδηλατητικοί άγωνες διερχανούνται, έδει να άναμνωμαίν και τήν κατάκτησιν των ύψων κλειούτων διά του ποδηλάτου. Τόν άγώνα τούτον ανέλαθεν ο Γεώργιος Πινκέρ, έρσιυέτης του θαλασσίου και γηίνου ποδηλάτου, όστις προσέβαται να απέλθη τή 15)27 Ιουνίου εκ του έπι της γαλλικής άκτής Γκρι-Νέ, παρά τώ Καλαί, όπως εβίση εις Φολκεστρών εντός 5 ώρων.

Η συνταγή, δι' ής ο Πινκέρ θέ διαβή άδρόγως παρά τήν Μάγγην, είναι σύνθετος ποδηλάτων φίρον εις τώ τρωχού: έγγυς άντογας έξ έλαστικού πλήρεις άέρος και μικράς πλάτας έ-ειδει κωπών. Ο έρσιυέτης πιστεύει ότι θα διανύση 6-κτώ χιλιάμ. εν μετ' ώρω.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ.

Η οφθαλμο αναγκάζει τώ έξή: περίεργον παρατηρήσιν εν Ρουένος: Άρχει. Άρχη τις είχε στήσει τόν ίπτόν αυτής μεταξύ δύο δένδρων, απέχοντα άπ' άλλήλων κατά 3 μέτρα εκ του μέσου δι' τώ έστου ύψηρον άνηρημένον διά νήματος έγγυς μήκος: 0, 60. μικρόν λιθρόν έχον πάχος πίτου. Η αρχή τώ έντομον έπεσόντος τούτο έίτε όπως έίστος αυτόν τρηθεί ταταμένος, έίτε όπως μετ' παρατυρή υπό τώ άνέμου.

Εκ της ιστορίας τώ μέλλοντος:

... Καί έξαρτα μίαν έσπίραν, ενψ ή γαληναία θάλασσα εκκομίστο, και έπι των καταργώνων νώτων της κουρασμένοι οι κολοσσοί με τώ βρεία τηλεόβλα και τας ύπερψήλους κατανοδόγους: έρσιυοντο έρημοι και έγκαταλειμμένοι εκεί εν τή άκινρησία, και ενψ παρά τόν λιμένα ή πόλις εκομίστο και αυτή καταλέυκος υπό τώ μελιχρόν φέγγος μελαγχολικής σελήνης, πλοικέριον έρημητικόν πλησιάζει άρραως εις τόν κρηταϊόν εκείνον στόλον και χειράμαξα παράδοξος εισέρχεται διά της άφανθίτου διευθύνσεως εις τήν κοιμωμένην πόλιν. και μετ' άλλων έλαφρόν κρότος θραυομένου καψυλίου μεταδίδει εις τήν γήν και τήν θάλασσαν λίμψιν εύρνομηκη, και κατακινεί δειμόνιον κρότον και βοήν καταχθόνιον, και συντριβόνται ως άθύματα εις πατισμοίς εκείνοι κολοσσοί, και πίπτουσιν ένευ της έλκυστικής άντιστάσεως αι οικίαι, και μέσα εις τόν τρομερόν εκείνον θόρυβον, τόν όποιον άδυνατεί να φαντασθή ο νους του ανθρώπου, άποπνίγεται, χάνεται, και δέν άκούεται πρσώς ο όλοκωχός και ο πόλος και ή φρίκη τούτων

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.» Π ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατά μετάρρασιν εκ του Γαλλικού (ΓΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ.

ΚΕΦ. VI. ΤΩ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ.

Πάρτα ο είταγγελεύς έγίνετο άρρατος, και κατ' ήν σιγαμένη ήχησιν ο δούτερος ήχος της μετρηθείας: ο κατάδικος εύρίσκετο παρά τή λαίμη-τόνω. Είχαν έδη ήδη εκεί υπό δύο μοναχών, ενψ τρώς τις περιπατών παρά τώ πλευρόν αυτού εκράτει ύψωμένην τήν εικόνα του Έσταυρωμένου. Τότε ο δικαστικός άρχων έπισυνοόμενος παρά τόν δάμιον, όστις έστατο όπισθεν τής λαίμητόνω κρατών των πέλκων άνά χείρας, τώ είπεν.

«Ο Θεός: είς παραδίδοι τόν Δόν Φραγκίσκον τής Βρυγίνης, καταδικασθέντα εις θάνατον δι' έκπερσένω τώ άνωτάτου δικαστηρίου»

χιλιών ψυχών ενγκαλιζομένων εν άσφυκτική και πλήρει θείου άτυμοσφαιρα τόν στυγρόν θάνατον, όστις τρομερός, πολύμορπος, άπιστός, φρικώδης σκορπίζει κατά δίσμα: από του στόματος του τώ πυρ τής καταστροφής και τής έξοντώσεως. Καί εις τόν ουρανόν τόν άίματώδη, τόν μαύρον, τόν όποιον έγγίζουσι τά εκτόξευόμενα συντριμματα όλοκλήρου εκείνου του καταστραμμένου κόσμου, ή Σελήνη ή άργυρά, ώρη και τρέμουσα εν τώ μίσω πυκνών νεφών κηπου τερρού, βλέπει και άκούει—μόνη αυτή— τώ άπύθωρον θείμα, και τώ πανδοκίμιον εκείνο του τρομακτικού θόρυβου.

Τήν έπαύριον ο Έλιος έρωτίσε με τας πρώτας του άκτίνας τώ ποδόν του άλλθρου, μαύρον και σκοτεινό και πλήρες λιψίνων ανθρώπων χιλιάδων παραμορφωμένων έντελώς, και οικιών εκ θεμελίων καταστραφειών, και πλοίων άποσυνθεσιμένων και συρομένων εμπρικτικώς υπό των παίζόντων κυμάτων εις τόν βυθόν τόν άίώνιον τής γαλανής θάλασσης. Η νύξ εκείνη ή άπαισία θά μείνη έφ' όσον ο κόσμος ύπάρξει, τρομακτική, γράμμηνή με αίματώδη γράμματα εις τας σελίδας της ιστορίας και τώ όνομα Τυρπέν, του έρσιυέτου. τής Πανωλεθριτιδος, καταρκαζιόν θέ προσηνη είγος φρίκης και πόνου εις έλλάκλρον τόν κόσμο, όστις έξύπνησεν μίαν αύγήν και έμαθε τήν έξολόθρευσιν χιλιάδων ανθρώπινων ύπάρξεων, εις άλλην ώρα τής νυκτός συντελεσθεισαν.

«ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ» ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ποιήσεις πρωτότυποι ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ. 2 φράγα! Έκαστον τεύχος φράγμα 2!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Άστρονομίαν, Ιστορίαν, Χημείαν, Οίκιακήν οικονομίαν, Ιατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικήν, Κτηνιατρικήν, Δένδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μα-

των πατριχίων του βασιλείου, έπι φώνω διαπραχέντι υπ' αυτού κατά τινος ύπάρχου. της Αυτού Μεγαλειότητος, ύπερσούτοντος: έπι του Καρμίν. Έκτελείσατε τώ καθήκόν σας!

«Αλλ' ο κατάδικος έρώναζε και εκάλει εις βοήθειαν. «Έλθετε, σώσατέ με. Δέν ήθελε δε κατ' ούδινά τρόπον να προχωρήση. Τώ θέμα ήτο φρικώδες. Μ' όλον τούτο ο κόμης Σάν Ζουάν, όστις τώ πάντα είχε προείη, άρσθ έρριψε τελευταϊόν βλέμας παρά τήν θύραν, εκας νεύμα άπρακτρήστων εις δύο φύλακας, έξαιρετικής όλης δυνάμεως. Έν ριπή οφθαλμού άνεγερθείς υπ' αυτών ο κατάδικος εύρέθη γονυκλήνης: έπι τής λαίμητόμου, έχων τήν κεφαλήν κελκίμενην.

«Ο πέλκος έπισε τυχός ως κερπυός και ρίψας άπισίαν λάμψιν έχωρισ τήν κεφαλήν από του σώματος. «Ητο ήδη μετρηθείς και τέσσαρα πρώτα λεπτά. «Ο διευθυντής συνείχε τώ πρακτικόν τής θανατικής εκτελέσεως, όπερ έδει: να ύπογραφή υπ' αυτού, υπ' όλων των άξιωματικών και του είταγγελεύος. Καθ' ήν σιγαμένη όμως τώ πτώμα έτέθη εντός του φερέρου κρότος τις ήκούσθη εις τήν θύραν, έζωλεν τής όποιας έρωται τις ήχηρός: Άνοιχτε, διαταγή του βασιλέως! ή χείρας! —Κατέρε! Άνικράζεις ή χείρας, ήδη εις πολή έργα!

γειρικήν, Χαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μεταξοσκωληκτορογίαν, Φυτολογίαν, Άνοσοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΗ Ο ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ο έπιθυμών ν' άποκτήση τώ αξιολογον τούτο βιβλίον ως άποταθή παρά τόν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

Έν τώ ένταυθα κατά τήν άγοράν καταστήματι του κ. Ι. Χ. Πανταδί-δου εύρίσκειται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΔΕΩΣ έξαιρετου ποιότητας πωλούμενος εις τιμάς άνεπιόεκτου διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες και θέλετε μείνη λίαν εύχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΔΟΣ» ΕΝ ΔΕΜΗΣΩ, όδός: Άγ. Πατριχίου, αρ. 87.

Υπό τήν διεύθυνσιν του δραστηρίου και φιλοκάλου κ. Μιχαήλ Τζετζοπούλου λειτουργεί εν Δεμησώ τώ λαμπρόν τούτο ξενοδοχείον, τώ όποιον πάς επισκέπτης δέν δύναται να μη θαυμάση και επαινέση διά τώ εύάερρον, τήν καθαριότητα και εύήνιαν αυτού. Οι καταρθάνοντες εις Δεμησόν, ως επισκεφθώσι τώ ξενοδοχείον του κ. Τζετζοπούλου, ό-τες βεβαίως, ότι καθ' όλα θέλουσι μείνη καταγρητευμένοι.

Παρακαλούνται οι άλλάσσοντες διεαμωνη συνδρομηταί του «Νέου Έθνος» να καθιστώσι τούτο δήλον τή διευθύνσει, ή τις εν έναντιζ περιπτώσει

VI. «Ος είπομεν άνωτέρω, ο Γρηγόριος ήκολούθει ήτύγως τήν προκυμιάν του Τάγου, άλλ' ενψ προχώρησιν αυτώ και έμελλε μετά τινε λεπτά να πλησιάζη παρά τόν Πύργον, κανονιοβολισμός: τις του πλοίου Vasco de Gamma, άρρήπτος τόν ήππον, όστις έρριψε τόν αναβάτην κατά γής: συντρίψας αυτώ τώ στήθος. Έτρεξαν εις βοήθειάν του, άλλ' ήτο έκτός έαυτού. Τόν μετέβησαν εις γειτονικήν τινε οικίαν όπου ίατρός: τις εκλήθη. ενψ τώ πιατχ η τας πρώτας περιβάλλει.

Άρσθ μετά τινε ώραν συνήλθε και έτυχε ν' άκούση τόν ήχον τής μεσημβρίας εις τόν Πύργον, έρνήη ως ει εκκλητικός και προσεπάθει να ένδομηθή τι. Πάρτα οτ άνίκραζε: Μεσημβρία! μεσημβρία! Ά Θεέ μου! ή χείρας του πρίγκηπος. Ζητήσατέ τήν εν τώ θυλάκιω μου. Έν τώ χαρτοφυλάκιω μου. Γλίγωρα! τρέψατε εις τόν διευθυντήν, εις τόν διευθυντήν!

«Ο ίατρός τόν άνεγνώρισεν εκ τής στολής, ήν έφερε ως άγγελοφόρον του βασιλέως. Ένόησε περί τίνος έπρόκειτο, ήρπασε τώ χαρτοφυλάκιον, έξέβαλε τόν βασιλικόν φάκελλον και δι' όλη τής δυνάμεως των κνημών του έτρεψεν εις τόν Πύργον, όστις ως είπομεν δέν απέιχε είμη λεπτά τινε. Άλλ' ο καιρός βραίνει, περί ουδένος φρονίζω, μήτε διά τας θλίψεις, μήτε διά τας χαράς με, μήτε δι' άλλή τι παρομοιον, και ή θ.θ.

ούδεμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέρχεται σύγχυσιν περί τήν άποστολήν του φύλλου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σί τ ο ς, παρά γρ. 14 τώ κοιλόν. — 15 Κρι θ η, παρά γρ. — 8 1/2 Ο ς ο ς ο, έντόπιος, παρά γρ. 15. — 16 Σ η σ α μ ι α, παρά γρ. 2 3/4 τήν όκάν. Σ τ α φ ι ς μ α ύ ρ η παρά 50 παρ. ή όκάν. Σ τ α φ ι ς β ρ α σ π η παρά 35 παρ. ή όκάν. Β α μ β α κ ο σ πορος γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. Β α μ β α κ ι α, παρά γρ. — τήν λίτραν, (όκ. 2 1/2.) Β ρ ώ μ η, παρά 8 τώ κοιλόν. — 9 1/3 Μ α λ λ ι α 12 — τήν λίτραν. — 9 1/3 Έλαιο, έξωτερικού παρά γρ. 14 τήν λίτραν. Έ λ α ι ο ν έντόπιον, παρά 16 τήν λίτραν. Ζ ά χ α ρ ι ς, παρά γρ. 3 1/8 τόν σάκκον. Κ α φ ε ς, παρά γρ. 2 1/2 τήν όκάν γονδρ. Ο ς ό ζ ι ο ν, παρά γρ. — τόν σάκκον. 16 1/2 Σ ά π ω ν, παρά γρ. 6 τήν όκάν. Π α τ ρ ι λ ι ο ν Κ α υ κ ά σ ο υ παρά γρ. — 37. Μ ε λ ι τ η άγγλικήν γρσία 182. Ο βίμβιζ, έ β α μ β α κ ο σ πορος και ή σταρις πληρώνουσι τήν δεκίτην κατά τήν έξαγωγήν.

ΕΣΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτησία φρ. γρ. 10.

Μετά τής καθημερινής ΕΣΤΙΑΣ ή έτησία συνδρομή του έξωτερικού ει-νε φρ. γρ. 24, έξάμηνος δε τώ ήμισθ.

Υπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύπος: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

του θανάτου είχεν ήδη σημάνη ότι ή θύρα ή-νείγη.

VII. Ίδου τώ διάταγμα της χάριτος, επαναλάμβανε δι' έσχυρας φωνής ο ίατρός άπευθυνόμενος παρά τόν διευθυντήν, εις έν ήτο προωρισμένος ο βασιλικός φάκελλος.

—Κύριε Βαρθολομαίε, είπεν ο διευθυντής, όστις έγνώριζεν αυτόν πρό πολλού, έρχεσθε πολύ άργά. Καί λαβών εκ των χείρων αυτού τώ διάταγμα της χάριτος, προσέθηκε: Άλλ' είναι ανάγκη να είγηγήτησε πως τειχότης σπουδαιότητος έττραφον εύρίσκετο υπό τήν κατοχήν σας.

«Ομιλήτατε μεγάλη τή φωνή, να ουδέις εκ των παρστώτων χόση τινά των λόγων σας. Ο ίατρός τότε διεγήθη με άλλας λέξεις, και μετά πολλής άπλότητος πών ότε συνείδη εις τόν δυστυχή Γρηγόριον χωρίς να παραλίπη ουδεμίαν εκ των λεπτομερειών ως οι άναγνωσται ήμων γνωρίζουν ήδη.

«Ο ίατρός έπαισεν όμιλών και ο κόμης Σάν Ζουά είπε: —Τώρα πρέπει να συντάξω τώ πρακτικόν των όσων ήκούσαμεν και να τώ ύπογράψωμεν. Μετά ταυτα δε κατέβηκε και ο ίατρός τήν ένορκον μετρητίαν του. (εκολουθεί.)